

הושע ד-ה

1. תלמוד בבלי סוכה נב עמוד ב

רב הונא רמי כתיב + הושע ד+ כי רוח זנונים התעה וכתוב + הושע ה+ בקרבם בתחילה התעם ולבסוף בקרבם

2. מלבי"ם הושע פרק ד פסוק יז

(יז) חבור עצבים אפרים. שהמלך שלהם (שהמלכות נקרא ע"ש אפרים) הוא מחובר אל העצבים ואינו רוצה להפרד מחברתם, כמ"ש בירבעם בן יואש ויעש הרע בעיני ה' לא סר מחטאת ירבעם (מ"ב שם) לכן אני מצוה אותך אתה יהודה, הנח לו, הפרד ממנו ואל תבואו הגלגל ואל תתערב עמו

3. שמות רבה טו:כג

החדש הזה לכם, הה"ד (משלי ה) יהיו לך לבדך ואין לזרים אתך, אמר הקב"ה איני מזהיר עובדי כוכבים על עבודת כוכבים אלא לכם שנאי (ויקרא כו) לא תעשו לכם אלילים, לא נתתי המשפט אלא לכם שנאמר (הושע ה) שמעו זאת הכהנים והקשיבו בית ישראל ובית המלך האזינו כי לכם המשפט, הצדקה שלכם שנאמר (דברים כד) ולך תהיה צדקה,

4. רד"ק הושע פרק ה

כי פח הייתם למצפה ורשת פרושה על תבור - לכם היה לעשות משפט ואתם הייתם פח ומכשול לעם כי הם רואים שאתם עושים מעשים רעים ולומדים מכם והנה אתם להם בהפך מה שהיה ראוי להיות ואתם להם כמו הפח והרשת שלוכדים בהם החיות והעופות כן הם נלכדים במעשיכם הרעים שעושים בכם וזכר מצפה ותבור שהם הרים גבוהים בארץ ישראל והציידים פורשים עליהם מצודותיהם וי"ת מצפה מן צופה נתתיך שתרגם ארי תקלא הויתון במלפיו וכמצודא דפריס על טור רם ובמדרש רב לכם מעלות ירושלים מה עשה ירבעם הושיב שתי פרדסיאות אחת על תבור ואחת על המצפה וזהו שאמר הושע כי פח הייתם למצפה:

5. שמואל א פרק י

(א) ויקח שמואל את פד השמן ויצק על ראשו וישקהו ויאמר הלוא כימשחך יקח על נחלתו לנגיד: (ב) בלקתך היום מעמדי ומצאת שני אנשים עם קברת רחל בגבול בנימן בצלצח ואמרתי אליך נמצאו האתנות אשר הלכת לבקש והנה נטש אביך את דברי האתנות ודאג לכם לאמר מה אעשה לבני: (ג) וחלפת משם והלאתה ובאת עד אלון תבור ומצאוך שם שלשה אנשים עלים אלה האלהים בית אל אהד נשא שלשה גדלים ואחד נשא שלשת כפרות לחם ואחד נשא גבלין: (ד) ויצעק שמואל את העם אל יקח המצפה:

6. תלמוד בבלי מסכת סנהדרין דף קב עמוד א

דכתיב ושחטה שטים העמיקו ואני מוסר לכלם, אמר רבי יוחנן: אמר הקדוש ברוך הוא הם העמיקו משלי, אני אמרתי כל שאינו עולה לרגל עובר בעשה, והם אמרו: כל העולה לרגל - ידקר בחרב.

7. תלמוד בבלי מסכת יבמות דף יז עמוד א

[למה אין חוששים שגוי הוא מעשרת השבטים] איכא דאמרי: כי אמריתה קמיה דשמואל, א"ל: לא זזו משם עד שעשאו עובדי כוכבים גמורים, שנאמר: בה' בגדו כי בנים זרים ילדו.

8. רד"ק הושע פרק ה

(ז) בה' בגדו כי בנים זרים ילדו - כמשמעו שהתחתנו בעכו"ם ובעבודת כוכבים שלהם וזהו בגידה בה' שצוה אותם לא תתחתן בהם כי יסיר את בנד מאחרי ות"י במימרא דה' שקרו ארי בנין מבנת עממיא קיימין להון ויש לפרש כי בנים זרים ילדו שהלכו בחקות העכו"ם וכן אמר ובילדי נכרים ישפיקו ותרגם יונתן ובנימוסי עממיא אזלין:

9. תלמוד בבלי מסכת קידושין דף ע עמוד א

אמר רבה בר רב אדא אמר רב: כל הנושא אשה לשום ממון - הויין לו בנים שאינן מהוגנים, שנאמר: בה' בגדו כי בנים זרים ילדו; ושמא תאמר: ממון פלט? תלמוד לומר: עתה יאכלם חדש את חלקיהם; ושמא תאמר: חלקו ולא חלקה? תלמוד לומר: חלקיהם; ושמא תאמר: לזמן מרובה? ת"ל: חדש. מאי משמע? אמר רב נחמן בר יצחק: חדש נכנס וחדש יצא וממונס אבד.

10. רד"ק הושע פרק ה

(י) היו שרי יהודה כמסיגי גבול - בסמ"ך כמו ארור משיג גבול רעהו וכ"ף כמסיגי לאמת הדבר כמו כ"ף השבעה לי כיום כי אותו כהיום והדומים להם, ואמר כי שרי יהודה היו מסיגי גבול רעיהם החלושים שהיתה להם נחלה סמוך לנחלתם והיו מסיגים גבולים ולוקחים מנחלתם כמו שאמר בנבואת יחזקאל ולא יונו עוד נשיאי את עמי להונותם מאחוזתם ורש"י פירש כי כאדם המדבק גבול תבירו כן הם מהרו לאחוז דרכי חבריהם לפיכך אשפוך וגוי, ורבינו סעדיה ז"ל פי' כמסיגי גבול המצות היו שרי יהודה כמו שרי אפרים שהסיגו גבול המצות ועברו על אלות הברית כן עשו הם, ואאז"ל פירש השרים היו כמו מסיגי גבול שהיו צועקים לפניהם בעלי הגבול כי חביריהם היו מסיגים גבול שדותיהם וכרמיהם או בתיהם והם לא היו מקשיבים לצעקתם והנה השרים כמו המסיגים שסומכים את ידיהם בהסגתם הגבול, והתכם רבי אברהם אבן עזרא פירש עושים רע לאשר היה ברשותם כמסיגי גבול בסתר: